

finanslovforhandlingerne i 1996. Det forlig står vi ved. Vi fremsætter ikke lovforslag her, der åbner for en diskussion om forligsbrud.

Der er tale om, at et skærpet beskæftigelseskrav i visse situationer kan øge nogle problemer, som i øvrigt har eksisteret i nogen tid. Siden arbejdsmarkedsreformens gennemførelse den 1. januar 1994 har der nemlig været tale om, at beskæftigede, der ikke er i dagpengesystemet, ikke har disse muligheder, og det vil sige, at orlovsperioder er døde perioder.

Det er klart, at det skærpede beskæftigelseskrav fortsat gælder, men det ovennævnte forhold har illustreret, at nogle problemer er forøget, og dér synes vi, at ansvarlige politikere må tage hensyn til, at nogle af disse grupper i forhold til andre gruppers adfærd på arbejdsmarkedet kan befinde sig i en anden situation, end de tidligere var i, og det må man selvfølgelig tage op og diskutere. Men det betyder ikke, at man kan påstå, at der foreligger et forligsbrud, vil jeg godt sige. 52-ugers-reglen i forbindelse med dagpengeperioden gælder stadig væk, og det er stadig væk en 3-års-periode. Og der er heller ikke nogen ændring af genoptjeningsperioden, nemlig de 26 uger inden for 3 år.

Så jeg vil slå meget stærkt fast, at der faktisk ikke er tale om et forligsbrud, men om, at beslutninger, der baserer sig på et forlig, har illustreret, at nogle problemer, som var der i forvejen, er forøget. Og de problemer vil vi gerne have løst, og derfor udvider vi altså referencerammen, inden for hvilken man skal tælle tilbage, når man skal vise, at man har ret til dagpenge.

Og nu jeg er her, må jeg sige, at jeg har meget svært ved at forstå Venstres og De Konservatives indstilling til dette her, for fuldstændig som hr. Frank Aaen var inde på, drejer det sig jo dybest set om, at to grupper behandles fundamentalt forskelligt, nemlig således, at hvis man går på børnepasningsorlov, mens man er i beskæftigelse, er man dårligere stillet, end hvis man blot har én ledighedsdag og dermed bliver indplaceret i dagpengesystemet, hvor en børnepasningsorlov tæller som en død periode, på samme måde som en barselorlov gør, og på samme måde som en periode, hvor man passer en syg pårørende i eget hjem.

Så der er i virkeligheden tale om at rette op på den skævhed og ulighed, der eksisterer mellem de ledige, der kommer i disse situationer, og de beskæftigede, der kommer i disse situationer, og i det lys kan jeg simpelt hen ikke begribe, at

Venstre og De Konservative kan have nogen som helst bekymringer for det, for man kan ikke udelukke en vis u hensigtsmæssigt kreativ adfærd, hvis vi ikke retter op på det.

Så selv om dette ikke er min afslutning, vil jeg gerne sige, at jeg faktisk meget håber, at udvalgsarbejdet vil føre til et bredt forlig omkring dette her, for det synes jeg faktisk vi skylder de mennesker, som med rette kan føle, at fordi de har taget deres orlov fra beskæftigelse, får de en urimelig straf, og det har aldrig nogen sinde været regeringens mening, og det var heller ikke det, jeg havde indtryk af var den konservative holdning, da vi forhandlede 52-ugers-kravet, men det kan hr. Bendt Bendtsen selvfølgelig enten af- eller bekræfte.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil da gerne fortsætte i det rolige leje, som jeg forelagde min tale i, men jeg er altså nødt til at sige, at når vi indgår en aftale om et beskæftigelseskrav, der svarer til en tredjedel af en dagpengeperiode, hvor det tidligere har været en sjettedel, og man så går hen og bruger andre elementer til at spole perioden tilbage, så føler vi i Det Konservative Folkeparti, at der er tale om et forligsbrud i denne sag – det er jeg nødt til at sige.

Så siger den socialdemokratiske ordfører, at man ikke havde tænkt på, at det ville udarte på den måde. Men det siger jo rent og klart og lige ud af posen, at man har indgået en aftale om et regelsæt, som nu udarter, og dér er det, jeg er nødt til at sige, at vi ikke føler, at den forklaring, ministeren er kommet med i dag, hvor hun siger, at det ikke har noget med det smør at gøre, er dækkende, for det føler vi faktisk at det har.

Man bruger så bare nogle andre elementer til at underminere den aftale, som vi indgik. Og det må jeg sige, det er altså stadig væk på trods af, at jeg har hørt ministerens forklaring. Jeg kan få den at høre en gang til. Men det hjælper altså ikke noget, for vi føler, at det, vi forhandlede os frem til, det underminerer man med den her aftale. Og så glem lige alt det her pjat med at stå at sige om, at vi vil kun det ene og det andet over for de der grupper. Der er nogle klare ting her, som vi kan se, at den aftale, vi indgik, at der var nogle grupper, der blev ramt, og de grupper har jeg nævnt på talerstolen. Det vil vi godt være med til at rette op på.